

Dosarul nr. 1-2902/2024
1-24136649-12-1-29112024

SENTINȚĂ
În numele Legii

28 februarie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în componența:

Președintelui ședinței de judecată, judecător
Grefieri

Eugeniu Beșelea
Cocieru Victoria,
Dvornic Marina

Cu participarea:

Procurorul
Apărătorului

Clevadî Grigore
Burlacu Silviu

a judecat în ședință publică, cauza penală privind învinuirea lui

Praguza Sergiu *****, născut la ***** , IDNP ***** , de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova originar din sat. ***** , r-nul ***** și domiciliat în ***** , angajat în calitate de ***** , supus militar, căsătorit, doi copii minori la întreținere, studii superioare, fără dizabilități, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba de stat, nefiind reținut și arestat în prezenta cauză și fără antecedente penale,

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (4) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 29.11.2024 – 28.02.2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

A CONSTATAT:

1. Praguza Sergiu *****, la **30.05.2023** era angajat în funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, fiind numit în această funcție în baza ordinului Inspectoratului General al Poliției ***** , fiind astfel **persoană publică**.

Astfel, Praguza Sergiu, fiind în exercițiul funcției, la 30.05.2023, în jurul orei 09:22, aflându-se în mun. Chișinău, în apropierea sensului giratoriu Piața Constantin Negruzzi, adiacentul bunului imobil de pe bd. Iuri Gagarin nr. 4, **a pretins și primit personal**, de la conducătorul m/t, pe care l-a stopat pentru încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a mijloacelor de transport, de model ***** cu n/î ***** , Cebotari Marc, **bani, ce nu i se cuvin**, în sumă de 50 Euro, echivalentul sumei de 955,13 lei, **pentru sine, pentru a nu administra probe și a nu documenta faptele de neacordare de prioritate legală**

pietonilor, conducerea unui vehicul care nu a fost supus reviziei tehnice și exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

2. În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În rezultatul analizei probelor cercetate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului **Praguza Sergiu ******* corect au fost încadrate în prevederile art. 324 alin. (4) Cod penal (*redacția de până la 07.09.2024*), adică – Pretinderea și primirea, personal, de către a persoană publică, de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu li se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

În acest sens, prin fapta comisă, **Praguza Sergiu ******* a atentat la ***obiectul juridic*** special al infracțiunii, care îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta și primi remunerația în strictă conformitate cu legea.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă bunurile, în cazul din speță, banii în sumă de 50 Euro primite de inculpat.

Sub aspectul ***laturii obiective***, fapta comisă a constat în *pretinderea* și ulterior *primirea* de către **Praguza Sergiu ******* a banilor în suma de 50 Euro, în circumstanțele indicate în pct. 1 din sentință. Banii în cauză nu i se cuveneau inculpatului.

În acest sens, instanța de judecată reține că modalitatea de ***pretindere*** presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, ce nu i se cuvin persoanei publice. Pretinderea nu implică necesar satisfacerea pretenției formulate de făptuitor. Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încât să poată fi înțeleasă de oricine. Este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete, ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează.

Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția persoanei publice de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu. Destinatarului pretenției, formulate de către persoana publică, nu i se cere să înțeleagă semnificația penală a faptei. Totuși, el trebuie să înțeleagă că tocmai pretinderea remunerației ilicite

condiționează angajarea persoanei publice să adopte conduita legată de obligațiile se serviciu ale unei astfel de persoane.

Subsecvent, instanța reține că acest semn al laturii obiective este probat nemijlocit prin conținutul procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație *cercetarea domiciliului și/sau instalare în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat* din 27.07.2023 și suportul optic pe care este fixată informația. Din acest mijloc de probă, rezultă că în circumstanțele indicate în pct. 1. din prezenta sentință, inculpatul l-a stopat pe Cebotar Marc, care conducea m/t cu încălcări ale regulilor de securitate a circulației rutiere și a regulilor de exploatare a mijloacelor de transport, manifestate prin omisiunea de cedare a trecerii pietonilor și conducerea vehiculului fără revizia tehnică și poliția de asigurare de răspundere civilă auto. Despre constatarea acestor încălcări inculpatul l-a informat pe Cebotar Marc, care le-a recunoscut și i-a propus inculpatului suma de 50 Euro pentru a nu fi sancționat pentru încălcări. Astfel, inculpatul mai întâi a indicat că suma propusă este prea mică, pretinzând mai mult, însă ulterior a acceptat-o și a primit-o împreună cu actele lui Cebotar Marc, creând vizibilitatea întocmirii unor acte de sancționare, având în vedere că cineva urmărea care va fi reacția inculpatului la încălcările comise de Cebotar Marc. (f.d. 26-36; 57)

În acest aspect, instanța de judecată va respinge criticile părții apărării cu referire la omisiunea probării faptului primirii cărorva bani de către inculpat, atât timp cât din conținutul înregistrărilor video ale acțiunilor inculpatului rezultă cert că anume despre această sumă inculpatul Praguza Sergiu s-a înțeles cu Cebotar Marc să o primească, pe care ultimul și a transmis-o împreună cu actele sale. (f.d.26-36; 57)

Tot aici, instanța de judecată va aprecia critic declarațiile martorului apărării Torgai dimitru, atât timp cât acesta a indicat în esență că nu a auzit și văzut nemijlocit acțiunile lui Cebotar Marc, iar declarațiile acestuia despre faptul că inculpatul i-a povestit că șoferul stopat de inculpat i-a propus în glumă careva „bani pentru cafea”, doar vin să confirme în plus fapta infracțională săvârșită de inculpat.

În alt registru, instanța de judecată notează faptul că modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile prevăzute la art. 324 cod penal, și anume *primirea* se exprimă în luarea în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri.

Primirea implică darea din partea corupătorului. Iată de ce, spre deosebire de modalitatea de pretindere, în cazul modalității de primire inițiativa aparține corupătorului.

Astfel, instanța consideră probate și aceste semne ale laturii obiective prin conținutul procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație

cercetarea domiciliului și/sau instalare în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat din 27.07.2023 și suportul optic pe care este fixată informația la care s-a făcut referire supra.

La fel, faptul că inculpatul, în circumstanțele indicate în pct. 1. din prezenta sentință, se afla în exercițiul funcției la locul indicat în învinuire, rezultă din informația privind dislocația forțelor și mijloacelor Direcției patrulare Centru la 30.05.2023 și procesului-verbal de cercetare al acestora (f.d.81; 83-84), potrivit căreia inculpatul își executa serviciul în ASCR Botanica, Ruta de patrulare Control-Negruzzi-Albișoara.

Latura subiectivă, s-a caracterizat prin intenție directă, motivul infracțiunii s-a exprimat în interesul material a lui **Praguza Sergiu ******* de a obține avantaje patrimoniale.

Cu referire la **scopul infracțiunii**, acesta îl constituie scopul neîndeplinirii, în interesul corupătorului Cebotar Marc, de către **Praguza Sergiu *******, în calitatea sa de persoană publică, a acțiunilor în exercitarea funcției și contrar acesteia.

Aceste acțiuni s-au materializat prin omisiunea documentării corupătorului Cebotar Marc, care urma a fi tras la răspundere, pentru încălcările descrise supra, această documentare, constituind atribuțiile de serviciu ale inculpatului, fapt ce rezultă din fișa de post a acestuia. (f.d. 77-80)

Circumstanțele date se confirmă direct și prin procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - cercetarea domiciliului și/sau instalare în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat din 27.07.2023 și suportul optic pe care este fixată informația. (f.d.26-36;57) La fel, faptul prezenței acestor încălcări la Cebotar Marc la 30.05.2023 rezultă și din conținutul proceselor-verbale din 25.11.2024, 07.11.2024 și 05.03.2024 (f.d. 126-131; 134-141), care confirmă că la 30.05.2023, Cebotar Marc conducea vehiculul fără testarea tehnică a acestuia și fără a deține polița de asigurare obligatorie auto.

Praguza Sergiu ***** este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, precum și avea calitatea de persoană publică în acest fel fiind **subiect** al infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal.

Această concluzie rezultă din faptul că inculpatul, la momentul comiterii faptei, era angajat în funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, fiind numit în această funcție în baza ordinului Inspectoratului General al Poliției ***** (f.d.77), astfel, fiind în baza art. 31 alin. (3) din Legea cu privire la

activitatea poliției și statutul polițistului, funcționar public cu statut special, adică persoană publică în corespundere cu art. 123 alin. (2) din Codul penal.

Cu referire la poziția apărării privind imposibilitatea folosirii măsurilor speciale de investigație din cauza penală în privința lui Cebotar Marc în prezenta cauză penală, odată ce aceste date au fost transferate cu omisiunea termenului de 3 luni prevăzute în art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală (în redacția în vigoare la data acelor evenimente), instanța de judecată o apreciază critic.

În acest sens se reține că măsura specială de investigație cercetarea domiciliului și anume a automobilului de model ***** cu n/î *****, aflat în folosința lui Cebotar Marc, a fost autorizată prin încheierea din 02.05.2023, fiind prelungită prin încheierile instanței judecătorești din 29.05.2023 și 28.06.2023. (f.d. 20-25)

Măsura specială de investigație dată a fost consemnată prin procesul-verbal din 27.07.2023, adică după încetarea măsurii speciale de investigație, care se finisa cel târziu la 31.07.2023. (f.d.26-36)

Ulterior, prin încheierea din 24.10.2023, adică în termen de până la 3 luni până la obținerea informației, a fost autorizată folosirea datelor obținute dintr-o cauză penală în alta. (f.d.50-54)

Aprecierea părții apărării că datele au fost obținute la 30.05.2023 și că anume de la această dată curge termenul de 3 luni prevăzut în redacția art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală (în redacția în vigoare la data acelor evenimente), instanța de judecată o va desconsidera. Aceasta din motiv că termenul de 3 luni urmează a fi calculat din momentul în care datele obținute ca urmare a efectuării măsurii speciale de investigație au fost consemnate în procesul-verbal, potrivit prevederilor art. 132⁵ Cod de procedură penală (în redacția în vigoare la data acelor evenimente).

În alt registru, instanța de judecată va respinge solicitarea părții apărării privind declararea nulității ordonanței de punere sub învinuire a inculpatului pe motiv că ar fi încălcat dreptul acestuia la un proces echitabil, manifestat prin aducerea tardivă la cunoștința sa a acuzațiilor.

Astfel, instanța de judecată notează că datele de identitate ale inculpatului au fost aduse în atenția organului de urmărire penală în prezenta cauză penală, la data de 23.10.2024, când a fost cercetat raportul organului de investigație al CNA, în care s-a menționat identitatea inculpatului cu ocazia urmăririi penale într-o altă cauză penală. (f.d.67-70)

În așa mod, înaintarea acestuia a învinuirii la data de 29.11.2024, nu s-a petrecut cu omisiunea termenelor prevăzute de lege.

Mai mult ca atât, instanța de judecată notează constatările Curții Constituționale din Decizia nr. 25 din 29.03.2018, care în pct. pct. 23-35 reține

următoarele: ”... **23.** *Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reamintește că accesul la justiție, ca aspect inerent al dreptului la un proces echitabil, nu poate fi conceput în lipsa garanțiilor impuse de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană (HCC nr.7 din 16 aprilie 2015, §§ 62 și 65).*

24. *De asemenea, Curtea a menționat că garanțiile unui proces echitabil nu se aplică în exclusivitate procedurii judiciare stricto sensu, ci se extind și în cazul etapelor ei precedente și ulterioare (HCC nr.7 din 16 aprilie 2015, § 61). În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat, în jurisprudența sa, că deși scopul primar al articolului 6, sub aspect penal, este ca instanța competentă să se pronunțe în privința unei acuzații penale trebuie să asigure un proces echitabil, **acest fapt nu presupune că articolul nu este aplicabil în cazul procedurilor anterioare procesului de judecată** (Saranchov v. Ucraina, hotărârea din 9 iunie 2016, § 41; Schatschaschwili v. Germania, [MC], hotărârea din 15 decembrie 2015, § 104). În materie penală, “termenul rezonabil” prevăzut de articolul 6 § 1 începe să curgă de la data la care o persoană este “acuzată” (cauza Pantea v. România, hotărârea din 3 iunie 2003, § 275).*

25. *Astfel, este de menționat că noțiunea de “acuzație în materie penală” trebuie înțeleasă în sensul articolului 6 § 1 din Convenție și poate fi definit drept “notificarea oficială, venită din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau lipsa unor “repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” (Ibrahim și alții v. Regatul Unit, [MC], hotărârea din 13 septembrie 2016, § 249; Simeonovi v. Bulgaria, [MC], hotărârea din 12 mai 2017, § 110).*

26. *În speță, Curtea observă că articolul 63 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuț doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) procesul-verbal de reținere, 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate și 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț. De asemenea, potrivit pct.3) din alin.(2) al aceluiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate.*

27. *Astfel, Curtea reține că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț reglementate de articolul 63 alin.(1) din Codul de procedură penală se referă la prima componentă a conceptului de “acuzație în materie penală” în sensul Convenției, și anume la “notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.*

28. *Cu referire la criticile de neconstituționalitate invocate în sesizare, potrivit cărora modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț stabilite de articolul 63 alin.(1) din Cod sunt reglementate în mod limitativ, Curtea reține că problema abordată de autorul excepției își găsește soluția în cuprinsul alin.(1¹) din același articol, care prevede că **ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț** și informația despre drepturile prevăzute la articolul 64 se aduc la cunoștință în*

decurs de 5 zile [...] din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

29. Astfel, Curtea observă că soluția legislativă prevăzută de alin. (1¹) din articolul 63 din cod reprezintă o excepție de la alin. (1) din același articol și corespunde celui de-a doilea element al noțiunii de “acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor “repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”. Excepția menționată constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănueli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, **organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuț în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.**

30. Sub acest aspect, Curtea reține că jurisprudența Curții Europene este constantă în privința faptului că percheziția poate constitui o “acuzatie în materie penală” în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, **în cazul în care percheziția a produs “repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”** (*Ommer v. Germania (nr.2)*, hotărârea din 13 noiembrie 2008, § 69; *Coeme și alții v. Belgia*, hotărârea din 22 iunie 2000, § 133; *Barry v. Irlanda*, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 35; *Barry v. Irlanda*, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 35; *Novikas v. Lituania*, hotărârea din 20 aprilie 2010, § 23; *Strategies și Communications și Dumoulin v. Belgia*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 42; *Lindkvist v. Danemarca*, decizia din 9 septembrie 1998, § 2).

31. Astfel, în cauza *Novikas v. Lituania*, Curtea Europeană a menționat că percheziția în sine afectează în mod substanțial situația persoanei chiar dacă ca urmare a acesteia autoritățile nu identifică nimic relevant pentru investigarea cauzei (hotărârea din 20 aprilie 2010, § 23).

32. Însă, Curtea menționează că situația este distinctă când percheziția are loc în legătură cu investigarea unei infracțiuni unde este vizată o altă persoană și care are ca scop ridicarea de obiecte și documente relevante cauzei. În acest caz, persoanei nu-i va fi recunoscută calitatea de bănuț, pentru că acțiunea procedurală nu se efectuează în raport cu aceasta (a se vedea, *Lehtinen v. Finlanda (nr.2)*, 8 iunie 2006, § 30; *Havas v. Ungaria*, hotărârea din 13 noiembrie 2014, § 21).

33. De asemenea, în cauza *Zosymov v. Ucraina* (hotărârea din 7 iulie 2016, § 84), Curtea Europeană a constatat că, deși reclamantul era menționat în mandatul de efectuare a percheziției ca “suspect”, având în vedere că acestuia nu i-au fost înaintate acuzații formale în timpul anchetei, autoritățile au refuzat să îi atribuie calitatea de “suspect” pentru că nu existau suficiente probe pentru a-l bănuț de săvârșirea unei infracțiuni și că nu au fost întreprinse alte acțiuni de urmărire penală în privința acestuia, percheziția efectuată la apartamentul reclamantului nu a afectat situația personală a acestuia de o manieră comparabilă cu cea a unui suspect din cadrul unei proceduri penale.

34. Din cele menționate, Curtea relevă că aprecierea **existenței** sau a **absenței** unor “repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” reprezintă factorul determinant

în procesul de calificare a percheziției atât sub aspectul unei “acuzații în materie penală”, în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor articolului 63 alin.(1¹) din Codul de procedură penală.

35. În acest sens, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competența de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situația persoanei și dacă, în consecință, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuț în sensul alin.(1¹) al articolului 63 din Cod, având în vedere particularitățile fiecărui caz concret. ...”.

Revenind la circumstanțele cauzei supuse analizei, instanța de judecată atestă că raportul ofițerului de investigație efectuat într-o altă cauză penală (f.d.69-70), cu adevărat conține referire expresă la persoana lui Praguza Sergiu, însă acest raport nu are careva repercusiuni asupra drepturilor acestuia, fiindcă în nici un mod nu-i limitează careva drepturi, inclusiv dreptul la un proces echitabil.

5. Totodată, instanța de judecată reține că prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, infracțiunea incriminată inculpatului este prevăzută deja la alin. (1) al art. 324 Cod penal, în loc de alin. (4) al art. 324 Cod penal (în redacția de la data comiterii infracțiunilor), având același conținut și regim sancționator.

Totodată, potrivit prevederilor art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Iar potrivit prevederilor art. 10 Cod penal, (1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Astfel, deoarece acțiunile inculpatului nu au fost decriminalizate prin legea nouă, precum și ultima nu prevede o situație mai favorabilă pentru inculpat, instanța va aplica prevederile legii penale în vigoare la momentul comiterii faptelor.

Astfel, instanța de judecată notează că prevederile art. 324 alin. (4) Cod penal (în vigoare la datele comiterii faptei), prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Acuzatorul de stat a solicitat stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții

publice pe un termen de 5 ani, cu confiscarea specială a contravalorii sumei obiectului coruperii pasive comise.

Apărătorul și inculpatul au solicitat achitarea ultimului din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

Având în vedere cele menționate și prevederile legii penale, de gravitatea acțiunilor inculpatului, de faptul că infracțiunea este ușoară, săvârșită pentru prima dată, că inculpatul a comis infracțiunea folosind funcția publică deținută, instanța de judecată consideră oportună stabilirea pedepsei amenzii în quantum minim și a celei de privare de dreptul de a ocupa funcții publice în quantum maxim, și anume amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice, în sensul art. 123 Cod penal, pe un termen de 5 ani.

6. Din materialele cauzei rezultă că acțiune civilă nu este înaintată și nu sunt cheltuieli judiciare sau corpuri delictive.

6.1. În temeiul art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. b) Cod penal, de la **Praguza Sergiu ******* urmează a fi confiscată contravaloarea bunurilor rezultate din infracțiune, în sumă de 50 Euro, echivalent în lei, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei, la data executării.

6.4. Măsura preventivă a încetat de drept, iar având în vedere soluția adoptată pe fondul cauzei, instanța de judecată consideră inoportună aplicarea cărorva măsuri preventive.

7. În temeiul celor expuse, călăuzindu-se de art. 340, 384, 385, 389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

CONDAMNĂ:

Praguza Sergiu ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, (*în redacția legii de până la 07.09.2024*) la amendă în mărime de 1 000 (una mie) unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, în sensul art. 123 Cod penal, pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. b) Cod penal, de la **Praguza Sergiu ******* se confiscă, bani, în sumă totală de 50 (cincizeci) Euro, echivalent în lei, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei, la data executării sentinței.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecător**

Eugeniu Beșelea